

Sumar

IN PAG. A II-A
O INVITAȚIE DUPĂ
MIEZUL NOPTII
ROMAN-FOILETON DE HARALAMB ZINCA
ANA BLANDIANA
(CARNET DE LUCRU)

IN PAG. A III-A
OMULE,
CE VIAȚĂ-ȚI FACI?
SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5605

4 PAGINI - 25 BANI

DUMINICĂ 28 MAI 1967

La 4 luni se sărbătorește „Ziua pionierilor” din patria noastră (Imagina anticipată a manifestărilor din această zi vă este prezentată în reportajul „INVITAȚII PENTRU SUTE DE MII DE PIONIERI” publicat în pagina a III-a)

La Întreprinderea de prefabricate din beton Craiova

DEZORGANIZAREA ESTE „LA EA ACASĂ” CÎND O VEȚI IZGONI?

Nu este prima dată cînd ne aflăm în Întreprinderea de prefabricate din beton Craiova. Am prezentat-o în coloanele ziarului nostru, cînd halele moderne din sticlă și oțel purtau hainele schelelor, cînd cifrele reprezentînd vîitoarea producție impresionau, cînd calculul anticipat al apartamentelor „turnate” aici se vor ridica anual în noile cartiere de locuințe din Craiova și din alte orașe ale țării.

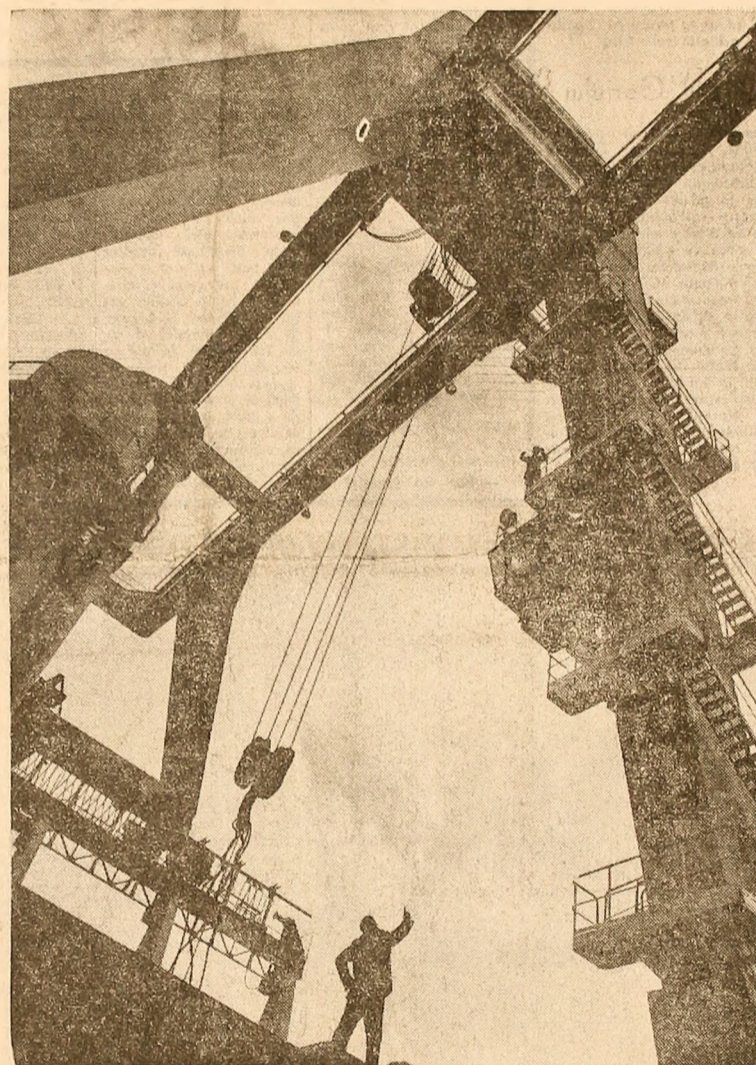
- „Pecetea” C.T.C. pe mîna... necalificată
- Un „depozit” al dezordinei
- Prodsul finit — unicul moment de „grijă” pentru calitate!
- Numai în 3 luni: 177 000 lei „înghițiți” de rebuturi!

ală nou construită, despre greutățile „inerente” rodajului, despre lipsa „fitească” de experiență a oamenilor în exploatarea unor utilaje inedite, precum și despre multe alte „serioase” justificări ale nerealizării sistemice a planului de producție. Adoles-

cența mult prelungită a întreprinderii nu dă nici în prezent semne de maturizare în organizarea producției și a muncii. Pe primele patru luni ale acestui an, planul la producția globală nu a fost îndeplinit cu 13,8 la sută, iar cel al producției marfă cu 14,9 la sută. Productivitatea muncii nu a atins în primul trimestru decît 86,17 la sută din cea planificată. Nu mai este nevoie, credem, de alte date pentru a înfățișa „jurnal de bord” al acestei unități economice. La in-

MIHAI DUMITRESCU
correspondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea Oltenia

(Continuare în pag. a III-a)

RĂSPUNDEREA VOCAȚIEI

În urmă cu cîteva timp a apărut în ziarul nostru o anchetă care incita subiecții — oameni aflați în floarea vîrstei și cu o postură profesională certă — să-și imagineze o posibilă reînnoțirea la vîrsta de 20 de ani, cîrta marilor întrebări ale existenței. Ancheta, departe de a fi pretextul unei utopice reînnoțiri de vîrsta trecută, stimula persoanele anchetate să repete, acînd în mîna rezultatele examenului, cîrta care pune cu cea mai mare acuitate nevoia unui răspuns ferm: profesia pe care mi-o aleg răspunde intrutotul chemării mele, aptitudinilor, talentului meu? Oamenii anchetați, dintre cele mai diverse categorii sociale, oameni cu un loc în mecanismul social consolidat, capi de familie cărora nu li se poate refuza seriozitatea, au dat răspunsuri — în momente de profundă sinceritate — care merită să fie supuse unei largi discuții.

„Implinții” — cei care au fost fideli răspunsului pe care și l-au dat la vîrsta marilor opțiuni — ca și cei „neimplinți” — cărora poate grație de a soluționa oricum alegerea drumului individual sau poate condițiile obiective atunci, de o citire deloc neglijabilă în procesul realizării omului ca om — au recuzat, într-o propoziție concluzivă excelsivă propusă de anchetator: „az vrea să am vîrsta de 20 de ani dar cu mintea de acum”.

anchetă statistică — și am efectuat și noi cîteva — în rîndurile celor aflați la limita de sus a adolescenței confirmă sărăcia de informații asupra diversității și solicitărilor profesionale, știrgîndu-ne imaginații a peisajului profesional — în care să se pună de acord predispozițiile individuale cu una și numai cu aceea dintre meseriile în care poți da maxim și poți primi — în ordinea satisfacerii materiale și morale — totul. Se știe — și nu spun nimic nou — că vîrsta adolescenței continuă să fie și în epoca neci satelor, pînă nu de mult, zborul cosmic, dominată de credința

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERE

— Dumneavoastră sînteți Maria C.?
— Da, eu sînt...
— În primul moment, mi-a fost imposibil să cred că tîna din fața mea, o autentică intruchipare a purității feminine — căreia nu-i dădeam mai mult de 18—19 ani — poate fi în stare de fapte greu de imaginat. Am pus deci întrebarea ca să fii sigur că nu s-a făcut o confuzie. Înțelegîndu-mi probabil nedumerirea, Maria C. întorcea capul, făcîndu-și de lucru cu o batistă pe care o răsucește la nesfîrșit.

— Ce vîrstă aveți?
— 26.
— Obrăzul subțire, ușor înroșit de emoție (sau de jenă?) se destinde puțin, dar numai pentru cîteva clipe. Privirile estompeate de ochelarii fumurii încearcă să se agățe de un obiect oarecare de pe birou.
— Știi pentru ce am venit să stăm de vorbă?
— Știu. Dar vă asigur că între mine și el n-a fost nimic!
— Soțul dumneavoastră e de altă părere.
— Soțul meu? (oftează). Soțul meu mă suspectează pentru orice fleac. N-are încredere în mine.
— Vreți să spuneți că hînuțelile lui sînt neînteminate?
— Tace. Miinile ei storc

cu îndirjire batista, ca și cum răspunsul s-ar ascunde în patratul cu dungi portocalii.
— De cînd sînteți căsătorită?
— De patru ani.
— Aveți și copii, mi se pare.
— Avem unul, de trei ani.
— Fac aici o precizare. Înterlocuțarea mea, deși lucrează cu fișe contabile, stă foarte prost cu aritmetica. O să vedeți mai încolo de ce. Deocîndată, să explicăm cititorului cazul ca atare.

— Ea avea 22 de ani. El, actualul ei sot, împlinea 28 de ani. Lucrau amîndoi la Fabrica de confecții și tricotate din București, în același sector, la aprovizionare. Aici s-au cunoscut, după aceea și-au dat seama că nu pot trăi unul fără altul și ceea ce trebuia să se întimplă, s-a întimplat. Nu-i nevoie să intrăm în amănunte, fiindcă, istorii de felul acestora se mai întîlnesc. Numai că povestea cu iz de romanță veche n-a durat prea mult. La două săptămîni după căsătorie, el își apostrofează soția chiar în toaletoz.
— Erau furios — motivează Ion C. Imi ajunseseră la urechi o serie de

Împotriva cui se întorc păcatele tineretii?

lucruri neplăcute referitoare la trecutul ei.
— Deci ea, la 22 de ani, avea un „trecut”. Bărbatul fîgînit în amorul propriu începe să-i facă reproșuri, să se căiască pentru ușurința cu care își investise sentimentele într-un om nedemn de dragostea și afecțiunea lui. Cu riscul de a rupe firul epic, voi încerca să fac loc aici explicațiilor date de Maria C.
— De ce n-am fost sinceră de la început cu soțul meu? Eran întimplări pe care aș fi vrut să le uit, să nu-mi mai amintesc de ele niciodată.
— Ce anume voiați să uitați?
— Cînd aeam 16 ani, am cunoscut un băiat pe care l-am iubit. M-a părăsit după ce am născut copilul.
— Apoi?
— Apoi?

— Apoi am încercat să-mi refac viața. Mi-a ieșit în cale un om care părea bun și înțelegător. Dar n-a fost așa... După ce s-a născut copilul...
— Soțului nu i-ați spus nimic?
— MANOLE AUNEANU
(Continuare în pag. a II-a)

— Apoi am încercat să-mi refac viața. Mi-a ieșit în cale un om care părea bun și înțelegător. Dar n-a fost așa... După ce s-a născut copilul...
— Soțului nu i-ați spus nimic?
— MANOLE AUNEANU
(Continuare în pag. a II-a)

DELEGAȚIA C. C. AL P. C. R., CONDUSĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, S-A ÎNAPOIAT ÎN CAPITALĂ

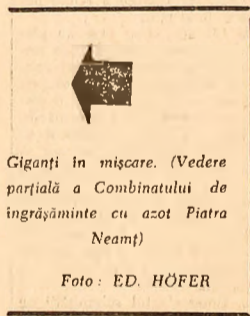
Delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., care în invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar a făcut o vizită prietenească la Budapeșta, s-a înapoiat vîineri după-amiază în Capitală.
Din delegație au făcut parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Drăghici, Maxim Berghianu, Janos Fazekas, Dumitru Turcus.
La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întâmpinată de tovarășii Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaras, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, de membri și membri supleanți al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, con-

ducători de institutii centrale și organizații obștești.
Au fost de față Argylean Săndor, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P. Ungare în București și membri ai ambasadei.
Un grup de pionieri au oferit conducătorilor de partid și de stat buchete de flori.
La plecarea de pe aeroportul Ferihegy din Budapeșta, delegația română a fost condusă de tovarășii Janos Kádár, Jenő Fock, Antal Apró, Zoltán Komocsin, Miklós Ajtai, Károly Németh, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Budapeșta, Janos Péter, ministru al afacerilor externe, József Vince, și alte persoane oficiale.
Au fost de față Dumitru Turcus, ambasadorul României la Budapeșta, și membri ai ambasadei.

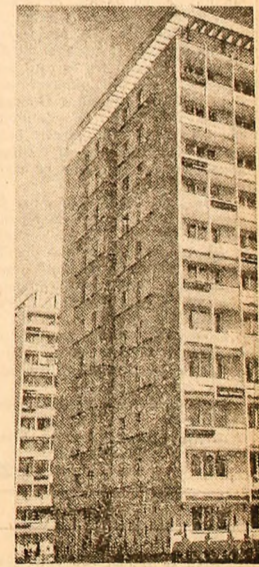
COMUNICAT

La invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, în zilele de 24—26 mai 1967 o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a făcut o vizită de prietenie în Republica Populară Ungară.
În cursul vizitei au avut loc convorbiri la care au participat:
Din partea română Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., conducătorul delegației, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Maxim Berghianu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului de Stat al Planificării, Janos Fazekas, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Dumitru Turcus, membru supleant al C.C. al P.C.R., ambasador al Republicii Socialiste România în Ungaria.
Din partea ungară Janos Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., conducătorul de-

legației, Jenő Fock, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc Tărănesc, Antal Apró, vicepreședinte al guvernului, Zoltán Komocsin, secretar al C.C. al P.M.S.U., membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., Miklos Ajtai, membru supleant al Biroului Politic, vicepreședinte al guvernului, Károly Erdélyi, membru al C.C. al P.M.S.U., adjunct al ministrului afacerilor externe, József Vince, ambasadorul Republicii Populare Ungare în România.
În cursul convorbirilor, delegațiile s-au informat reciproc asupra mersului construcției socialiste în țările lor, au examinat posibilitățile de dezvoltare în continuare a relațiilor româno-ungare și au făcut un schimb de păreri cu privire la problemele actuale ale mișcării comuniste și muncitorești și ale situației internaționale.
Vizita delegației Comitetului Central al Partidului Comunist Român în Republica Populară Ungară, convorbirile tovarășești, care au avut loc constituie o contribuție la mai buna cunoaștere reciprocă a punctelor de vedere, la dezvoltarea colaborării dintre cele două țări, în interesul popoarelor române și ungar, al cauzei socialiste și păcii.

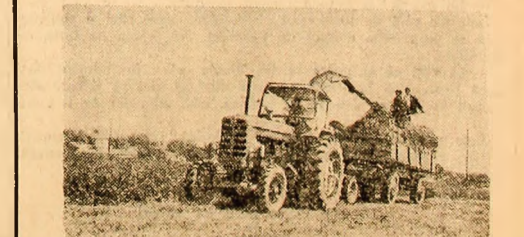

Giganți în mișcare. (Vedere parțială a Combinatului de îngrijăminte cu azot Piatra Neamț)
Foto: ED. HÖFER

În noul cartier Cornișa din Bacău

La baza experimentală agricolă Săftica recoltarea și însilozarea lucernei pentru furaj se face anul acesta după un nou procedeu pus la punct de Institutul de cercetări zootehnice. Metoda constă în tratarea imediat după recoltare a nutrețului verde, cu un conservant — preparat sub formă de praf — realizat pe bază de acizi anorganici și microelemente. În foto grafie: recoltarea lucernei

Invitație după miezul nopții

Roman foileton de HARALAMB ZINCA

VI. IDENTIFICAREA CADAVRULUI

Tăcerea lor mă intrigă. Mă așteptam să-i văd nerăbătoři, punându-și reciproc tot felul de întrebări, contrazicându-se, onerându-se, încercând fiecare să-și impună punctul de vedere, uitând de bucatele din farfurie. Dar ei mincun și tăceau, de parcă în privința asta, încheiaseră un acord la masă nu s'ar fi deslușit, mincun. În răstimpuri, își zimeau, își zimeau. Când și când, mă mai întrebau: „Îți place peștele? ... Cum ți se pare vinul? ... Ce pa-

— 27 —

tere ai de femeia aceea înaltă, suplă, cu chip de frunză bronzată, care stă singură la masă? ... Deși cloceam, mă străduiam să răspund calm și cu mai multă siguranță. Vorbeam aventură, aventură aveam. — Așa când mi se servi cafeaua, Frunză mă întreabă: — Ce propui?

— Eu deveni atent. — Așadar, nimeni din efectivul unității n-a fost dat dispărut? — Nimeni, întâi Frunză, aruncându-mi un zîmbet discret. „Incercați cu chip de bronz”. Lăz după un timp, adaugă: „Bineînțeles, în afară de cei plecați în permisie.”

Frunză se aplecă și sorbi din cafea: acum se uita la căpitan pe sub sprincene. Alături amândoi un cuplu perfect se întelegeau din gesturi, din priviri. Ai fi spus că sînt conectați, prin fire nevăzute, la unul și același creder.

— Ai controlat? întreabă Lucian laconic. — Nu pricupe la ce se referea căpitanul, Frunză însă înțelese. Răspunde sec: — Nu!

Nu voiam deocamdată să mă amestec în discuția lor. Îmi luai un aer de om indiferent, sorbeam din cafea și scrutam restaurantul.

— Lei magna, îl auzi pe Lucian spunînd, și te repezi din nou pînă acolo. Te interesezi și vii imediat înapoi. Te așteptăm aici... Numai după ce Frunză se ridică de la masă și părăsi restaurantul, Lucian îmi explică: — Dacă nimeni din subunitatea aceea de grăniceri n-a fost dat dispărut, atunci totul este în ordine. Vom putea deci, să abandonăm pista asta. Nu-i așa?

— Dacă lușeam hotărîrea să-mi joc încă la capăt rolul ce mi se rezervase, adică cel de observator, nu avui totuși tăria să tac și răspunses:

— Fără îndoielă. Ce rost ar avea să înaintez pe o pistă care mai mult încurcă decît descoperă? ... Și-a intrat în cap că victima e un militar și că Frunză și el sînt identici... — Crezi că Lucian mă va privi cu acel reproș superior: „Ce ști dumneata?” Cînd colo, îmi dădu dreptate, dar pînă la un punct.

— 28 —

— Azi de dimineață, urmă el, îți spuneam că o ipoteză, odată elaborată, trebuie epuizată pînă la ultimele consecințe. Suprafața pusei investigate se cere scoțată pe contîmînt pînă la urmă. Așa înclin în clipa în care te-ai hotărî să abandonezi, să nu mai ai nici un dubiu, nici un motiv pentru a te reintoarce la vechia pistă și a relua scoțarea de cap... Ori, eu nu pot să-mi părăsesc ipoteza altă timp cît, în zona investigată, a rămas un centimetru pătrat nescoțat. Dacă aș proceda astfel, colțșorul asta m-ar chinuși și nu-aș putea continua cercetările calm și lucid... Ce să-i faci, avem și noi un stil al nostru de muncă...

— Întă-mă zise el, plăcut impresionat de mărturisirea căpitanului, dar nu înțeleg, în cazul de față, ce colțșor a rămas nescoțat, ca să folosesc și eu un termen de-al tău.

— Trebuie lămurită pînă la capăt situația celor care au plecat în permisie. Frunză a stabilit două lucruri deosebit de importante: subunitatea în care s-au efectuat recent vaccinări anti-difterice e una de grăniceri; alții în subunitatea respectivă, cit și în reguena militară a Dobrogei, nu s-a înregistrat nici o dispariție. În schimb, în subunitatea unde s-au făcut vaccinările, sînt înregistrate trei plecări în permisie. Frunză n-a apucat să se ocupe de ele. Iată și colțșorul rămas nescoțat. Nu pot să abandonz ipoteza, pînă ce nu voi avea un răspuns cert și în privința aceasta.

Frunză s-a întors abia după două ceasuri. Timpul mărturisise sincer, a trecut destul de repede și de plăcut. În vremea asta, nu l-am văzut pe Lucian corcetîndu-și cealul, nu l-am auzit exclamînd nervos: „De ce, dom'le, întîrzi atît?” Părea convins că va fi obligat să-și abandoneze ipoteza.

— Ce-ai făcut? îl întîmpină Lucian. — Să mergem, răspunde Frunză... Comandantul subunității ne așteaptă în mașină.

Lucian își înalță sprincenele negre și bogate și-și aruncă prietenului său o privire scurtă, dar iscoditoare. Trebuie să fi sesizat ceva în expresia celuilalt, căci se ridică imediat și-mi făcu și mie semn să mă ridic.

— În holul restaurantului, Lucian îl opri pe Frunză și îi ceru raportul: — Am controlat... vorbi Frunză, nemulțumit parcă de ceea

— 29 —

ce avea să spună. Așa cum și-am mai raportat, din subunitatea respectivă sînt plecați în permisie trei militari... Au plecat la date diferite... Unul dintre ei, Nicula T. Florea, a plecat pe data de 27 august, la orele 16.

— 27 august, murmură Lucian, ca și cînd ar fi vrut să-și amintească un amănunt important. — Ziua crimei, totuși eu fără să vreau.

— Mi-ai cerut să controlez și am controlat pînă la capăt: am chemat la telefon orașul Galați, de unde e Florea T. Nicula... Sîntem în 30 august... Am aflat că Nicula T. Florea nici pînă astăzi nu a ajuns acasă, la ai săi...

Lucian se încruntă brusc, și, în același timp, îl apucă pe Frunză de braț. — Să mergem, mă nîză el cu o voce stînsă.

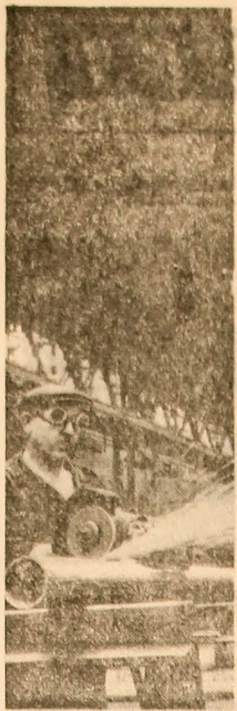
În mașină ne aștepta un ofiter tînăr, cu o față uscățivă. Se vedea că încerca să-și stăpînească tulburarea după cum își strîngea mișcările între genunchi. Se recomanda cu o voce tremurătoare: — Locotenent Pădureanu Vasile.

În cele două ceasuri cit absentează, Frunză acționase fără conștientă. După ce primise confirmarea că Nicula T. Florea nu ajunsese la ai săi, îl invitase pe comandantul acestuia să-l urmeze. Cadavrul se cerea identificat.

Frunză trecu în față, lîngă șofer, iar noi luărăm loc în spate. — La morgă! îi ordonă Lucian șoferului. — Îmi era milă de locotenentul de lîngă mine, căci îl simțeam cum se perpelește, chinat de întrebări. Ne privea pe furiș, cu timiditate.

— Credeți că ar putea să fie Nicula cel... Nu îndrăzni să-și ducă fraza pînă la sfîrșit, nu avui răbdare nici să aștepte răspunsul lui Lucian sau al lui Frunză, căci adăugă: Ar fi cumplit... Zece minute mai tîrziu, cînd Tudorică, sanitarul, descoperi, pentru a doua oară, în ziua aceea, fața mortului, locotenentul gemu dureros. — El e... Nicula... (Urmasa în numărul de mîine)

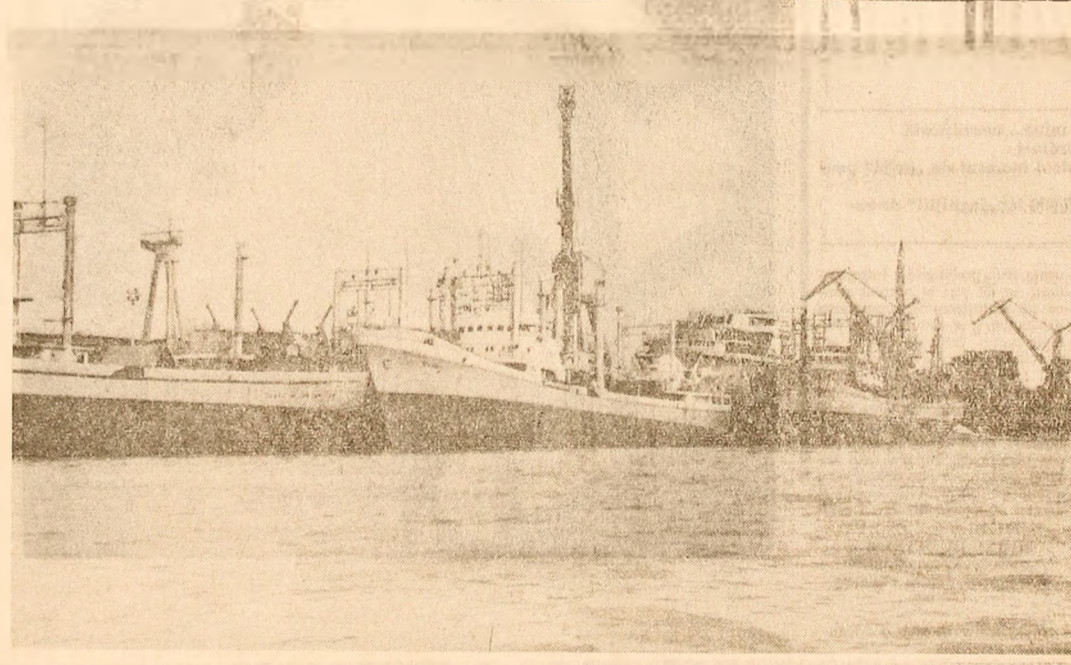
— 30 —

Obiectivul muncii policizatorului lile Diță de la Uzina „Republica” liniștirea țesutului în condiții calitative superioare

Muzeul Gorjului

Una dintre cele mai vechi culle aflate pe teritoriul Olteniei, se presupune a fi cea din comuna Curtisoara, raionul Gorj. Construită în anul 1780, ea intruște chintesenta elementelor arhitecturale gorjenești, păstrînd urme ale măiestriei ochiului meșterilor, neîntrecuți copiii lor în piatră și lemn. Cula a fost de curînd renovată fiind pregătită pentru a găzdui Muzeul Gorjului. Vor fi amenajați aici planșetele vechi gorjenești, o pară, o vechi lîntă de grîndite și alu-mături, precum și unele și alte încăperi specifice satului gorjenesc. Muzeul de la Curtisoara cu cuprinde, de asemenea, nelipsitele coșoare, țesături și vestimente țărănești gorjenești. (Agerpres)

Cargouri de 4.500 tone în construcție în cheiul de armare al Șantierului naval Galați

CARNET DE LUCRU

ANA BLANDIANA

Poeta elocventă Ana Blandiana nu face parte din acei scriitori pe care constatăm — în existența lor reală — cu surprindere — alfel decât cum — în lipsa unei lecturi — am înțeles noi o dată poezii explozive, care se dovedeau a fi în discuție reținuți, timizi obși. Sau — iremediabil sceptici în scrie — în viață, dimpotrivă, gălbuiși, cu poftă de existență Ana Blandiana discută despre poezie cu aceeași pasiune cu care — evident — a scris. — Singura spaimă pe care o am este că un cumva ceon ce scriu să fie literatură.

— E o metaforă? — Nu. Să mă explic. Pentru mine poezia nu este o artă, ci o posibilitate de a gândi. Ceea ce se numește metaforă poetică — pentru că ați folosit cuvîntul — nu are importanță decît în măsura în care este sugestivă precisă a ideii. Nu sînt un om care se exprimă în noțiuni, el anul care, încearcă să le sugereze, accentuîndu-le deci pînă a le transforma în emoție. După mine — cam asta ar fi definiția poeziei autentice.

— Ați enunțat totuși un principiu de artă. Deci, cînd vorbești despre spaimă și referenți probabil la un estelism gol de conținut. Căci nu cred că poezia autentică pe care o numești se poate face în absența gândirii poetice.

— Fără discuție. Definiția pe care o încercăm se referă doar la orarea de construcție, de lucru făcut. Vreau o poezie directă, sinceră, care să electrizeze. În absența ei, orice mesaj și abilitate ai, valoarea dispăre.

— Mestecul poetic — oricît de puțin lîrte ar suna acesta — mi se pare a fi obligatoriu. — Dar nu esențial și

singurul valabil. Mestecul înseamnă a munci foarte mult. Nu scriu nicînd. Așadar, cu orice greș să revin mereu asupra textului — ca concept variat — și altele asemenea — dar truda cu cuvîntul, învingerea lui, înconștientă în emoție, toate acestea cer efort.

— Chiar dacă încheiate se presupune că lîrta feminină este una de senzații, mai puțin cerebrală. — Sotosec atenția despre poezia „feminină”

duce în primul rînd prin necesitatea de a fi un bun poet. Orice cuvînt, orice vers trebuie să aibă acoperire emoțională. Dacă scrii despre flori sau despre dragoste de patrie, trebuie să faci în ambele cazuri — atunci cînd momentul tău lîrte ti-o cere. În felul acesta, poezia de ample rezonanțe etice — ca și cea de introspecție — vor fi, cu condiția talentului, adevărate.

— Numai sublonul, camoditatea de a te instala în

August — l-a realizat Nicolae Labiș, care a îndulat toate experiențele anterioare, urcînd poezia milităntă la o strălucitoare sinteză. Noi, toți poeții tîneri am folosit momentul labișian. Dar aceasta semnifică în fond legătura cu marea poezie românească dintre cele două războaie. — Despre generația dv... — Tocmai despre ea vorbeam... — În fond, mi se pare

toțuși că generație — înseamnă în cazul acesta mai mult o comunitate de universitari, unora de atunci, unora de acum — și mai puțin de vîrstă. Poeți intrai în vîrstă maturității continuă a fi socotîți din „tînăra generație”. Ce credeți că-i uneste?

— Comunitatea de care vorbeai există. Nu e vorba, bineînțeles, de un curent poetic, însă de o foarte viguroasă mișcare poetică. Important mi se pare nu numai faptul că acești tînărași poeți au apărut cam în același timp, ci și că ei au înțeles, au simțit pulsul real, obligatoriu deci, pe care trebuie să-l aibă poezia contemporană. E p o c a

el, a născut acele producții scurte, lipsite de vibrație, triste pînă la urmă, deci, care au împinșit într-o vreme paginile revistelor și ale colegierilor de versuri. Cred că în condițiile contemporaneității noastre socialiste, problema valorii se pune în cel mai înalt grad. Designer, este cu mult mai greu.

— De altfel, anii de educație cultural-estetică au sporit exigențele. — Respect poezia contemporană românească. Cred că sîntem într-o vîrstă a ei de maturitate. Acest lucru are, firește, rădăcini. Mi se pare că sînt — referîndu-mă la perioada de după 23

noastră cere esență. E o epocă lucidă, trăim suferința spiritului. Poezia are multă „carne”, era grea de metaforă. Asta nu înseamnă mai puțin mare. Dar se simțea nevoia unei esențializări. Contemporană cu această esențializare, poezia noastră trebuie deci să se descească de încercările alambicate — huroce — care asurdul nervul emoțional al ideii. Nu pledez pentru o poezie rece, exagerat cerebrală. Dar epoca modernă a descoperit marea și tulburătoare disponibilitate emotiva a ideii. Cînt decît sublimarea în cel mai mare măsură a poeziei, pentru a ajunge la acel fir subțire — unic, al substanței poeziei metafizice.

— De altfel, acest proces este comun artei contemporane, în mai toate domeniile ei. Începutul l-a făcut de fapt plastică.

— Da, arta plastică, tocmai pentru că lucrează cu material real — acuză mai vizibil fenomenul. Ceea ce nu înseamnă că el este străin pentru cei care lucrează cu mai imponderabilul — cuvînt.

— Deși sînt genuri literare care par a avea legile proprii. Reportajul de exemplu — pentru că de la un timp se discută mult și justificat despre reportaj.

— Deși nu-am scris și probabil nu voi scrie niciodată reportaj — reportajul așa cum l-au înțeles. Malaparte sau Bogza mi se pare una dintre cele mai interesante modalități de exprimare. Reportajul, mai mult decît scrierul obișnuit clar, este un judecîtor al timpului pe care îl trăiește. El este un poet sau un prozator și un istoric în același timp. Văd reportajul apropiat în plastică de acele emoționante sculpturi în care artistul a folosit ca material nu ghipsul, ci rădăcini de arbori pe care le așază în funcție de ceea ce a vrut el să exprime. În nici un caz reportajul nu cred că este un comentariu al tuturor faptelor cotidiene, un ziarist de rînd. El ia din realitate numai materia de care are nevoie personalitatea sa artistică.

— Veți scrie întotdeauna numai poezie? — Mă atrage mult teatrul. Dar pentru asta trebuie să „mai cresc”. Dacă poezia este firească tineretii, pentru teatru cred că îți trebuie „o viață trăită”.

— Teatru liric? — Nici vorbă. Nu-mi place teatrul liric, proza lirică... — Vă întrec, căci mă tem că veți încheia cu „poezie lirică”. Și nu v-aș crede, pentru că v-am citit cărțile!

SMARANDA JELESCU

In anul 1984 apărea în „E-ditura tineretului” curtea lui Petru Vintilă „Orașe fără arhivă” — o vîrstă de repotaie înclinată muncii entuziasta a tinerilor din clasa noi vîrstă ale patriei. Printre centrele „Arhivă” era consemnat și orașul Năvodari. Fără o polemica cu autorul, se conștia că în perioada celor doi ani care au trecut Năvodari și-au creat o anumite arhivă lăz despre ea (și de arhivă este vorba).

„Pe Ștefan, cel de-al treilea celălean al orașului Năvodari...” — așa amintuște undeva, în teatru, Petru Vintilă despre Ștefan Bălan, operator chimist la Uzina de superfosfați și acid sulfuric. Încercăm o reconstituire a biografiei acestui „arhivă” — caracteristică, de altfel, pentru toți colegii lui de generație, pentru marea majoritate a actualilor tînărași muncitori ai țării.

1956 — 1958 — brigadier pe șantierul otătoarei celăi a chimiei. „Arhivă” de meserie operator, devenim zidar. Am contribuit la construcția cup-tonului unde mai tîrziu aveam să lucrez ca chimist.”

1958 — șase luni la Coșca Mică pentru specializare. 1959 — cup-tonar — după cinci luni, cup-tonar principal. 1960 — 1961 — cup-tonar șef la linia nouă.

1962 — secretar al comitetului U.T.C. pe uzină. În

„ARHIVA” ORAȘELOR FĂRĂ ARHIVĂ

acești toamnă, apreciat pentru calitatea deosebită manifestată în producție și pe tărîm obștesc, este recomandat să urmeze cursurile școlii regionale de partid, pe care, după un an, le termină cu succes.

1963 — demite activist al comitetului otătoarei U.T.C. avînd ca sarcină de bază, mînea de secretar al comitetului U.T.C. din uzină în aceeași muncă pînă la înțînă și astăzi.

Iată o biografie, una singură, din numeroase altele care sînt întinse în uzină — care urmează identice biografii ucinei. Un tînăr a crescut, s-a maturizat otăto la uzina Cîte lapte frumoase la muncă n-a sărăcit Ștefan Bălan între timp, de cite ori însemnele personalității lui nu s-au conturat în actual ca mun de inițiativă colectivă al celuilalt, și de cite ori uzina, cu cerintele ei creștînde, nu l-a solicitat — ca pe tot celălalt, de altfel — punîndu-și amprenta asupra evoluției lor!

Iată, așadar, un element — într-un anumit fel, decît oricît, un document — pentru arhivă nouă. Unul singur, din multitudinea care a înțînă și din care pot fi date exemple. Numai că această arhivă este mai greu de sesizat, ea fiind într-o continuă schimbare, înnoire, datorită tocmai dinamismului timpului nostru.

I. ANDREIȚĂ

ÎMPOTRIVA CUI SE ÎNTORC PĂCATELE TINERETII?

(Urmasa din pag. 1)

— Da, da. Despre al doilea copil i-am spus. — Nu știm în ce măsură Maria Radu (pe numele ei de fată) a fost sau nu excitația unor indivizi lipsiți de scrupule. După atîta ani, e greu să stabilești, cu precizie, adevărul. În orice caz, Ion C. avea toate motivele să fie furios pe soția sa. Ori că ar fi dorit ea să uite trecutul, cîntea și ostențata o obligu să-și mărturisască omului cu care își propusese să întemeieze un cămin, păcatele unei inertei consumate cam lăz disconștient. Aici însă au intervenit amănute care aruncă o altă lumină și asupra profilului moral al soțului. Propun deci să ascultăm și destămurile sale.

— Maria n-a fost prima mea soție, ci a doua. (Dupa o clipă de gîndire) De fapt, a trei. Cu prima n-am fost căvătōri legitimi, dar am un copil de la ea, implinște în curînd 7 ani. Cu a doua — de fapt, prima soție legitimă — de la care am o fetiță, am trăit mai mult.

— Și cu Maria aceeași copil, nu?

— Da. Și cu ea. — Din cite îmi dau seama, „trecutul” dumneavoastră se asemănă foarte bine cu al ei.

— Da, numai că eu... — La timpul cucerit promit să transcriu și „scuțulele” O constatare la care nu pot să renunț: ascultîndu-l pe Ion C., am avut senzația că face parte sau făcui din țugna acelora care, cu ani în urmă, înșelaseră buna credință a actualii lui soții. Dar să reluăm povestirea de acolo de unde am lăsat-o. Aflînd deci Maria C. că nici soțul ei, care făcea atîta caz de sinceritate nu era mai braze, își schimbă brusc atitudinea apucînd la concluzia că „toți bărbații sînt la fel”. În consecință, trece imediat la contractat, astfel că eliberîndu-l familiei abia întemeiate, multi-puțin cit era, se destina. Certușe și insectivole încep să zboare dintr-o parte în alta cu tir agresiv, de adevărată canoană! Dacă și-ai fi văd pînă fiecare birna din proprii ochi, dacă ar fi fost lucizi și lăli, probabil că familia lor s-ar fi descoltat pe un lăgăș normal, sau, în orice caz, nu s-ar

fi născut astăzi în întreprindere așa-zisa problemă a soților C.

Iată însă că evenimentele se precipită. Într-o seară, Maria părăsște domiciliul conjugal, retrăgîndu-se la mama ei. Soțul o așteaptă citeva ceasuri, apoi, alarmat, pornește s-o caute prin oraș. Apelează chiar și la ajutorul miliției. Într-un tîrziu, o găsește la adresa indicată. În seara cu pricina, insistențele lui de a o readuce acasă eșuează. Maria îi spune că s-a săturat de el, că n-o mai interesează nici familia, nici copilul. Totuși, soțul părăsînt nu stă cu brațele încrucișate. O scrisoare trimisă unui ziar și o sesiune verbală adresată conducerei Fabricii de confecții și tricotație solicită un mediator familial în care incinerînta reciprocă ating tensiunea maximă, tîrînd dîncolo de hotarul buncuiclinție.

„El” își pîndește prada din umbră

Revenim la discuția de la începutul acestui repor-

taj, cînd am întreat-o pe Maria C. dacă bănușele soțului ei nu au cumva și un diam de adevăr. Cercetînd situația la lăz locului, am ajuns la concluzia că acel „el” de care Maria C. se leapăda acum cu repulșie a existat totuși. Nu n-a fost vorba de un adulter în adevăratul înțeles al cuvîntului, cei doi fabrică au acuit grîșă să nu-i lase să ajungă pînă acolo. Secșind atmosfera de suspiciune din această familie „el” (din respect pentru soția lui — o femeie superioară din toate punctele de vedere — nu-i vom da numele) s-a gîndit că terenul e cum nu se poate mai prielnic pentru a-și etala oportunitățile de „cucerit” înrît. A început deci să-și afîna călă, s-o „compătmească”, s-o coplescă cu „mici atenții”. N-are sens să transcriem aici întreaga gamă de procedee a acestui fustangiu. Ne vom mulțumi doar să cităm pîrerile foarte edificatoare exprimate de tovarășa Eleonora Cojocaru, secretara comitetului de partid, din fabrică:

— Nu e pentru prima oară cînd individul respectiv ne pune în astfel de situații neplăcute. E un tip cicicos, bețios și cartof, un om de nimic. Acasă o face pe cătăful, își terorizează soția, se poartă cum nu se poate mai urît. Aici, în fabrică, nu se jonează să pîndească femeile care au neplăceri în familie, cum a fost cazul cu Maria C. Bănușesc că hotărîrea ei de a părăsi domiciliul conjugal s-a produs tocmai fiindcă a ascultat „sfaturile” acestui ins certal cu moralitatea.

Crăud de profesie așteaptă în umbră ca într-o familie sau alta să se producă fisura. Apoi se strecoară hoștește în sulletele oamenilor, crează derută, înșelătoare atmosferă, dă naștere la suspiciuni. Ne ocupă cu alt prilej de etologia acestui soi de ex-croc sentimental. Problema, credem, merită o discuție aparte, deoarăce, la întrebarea noastră absolut întemeiată: Cum de l-au lăsat colectivul, organizația de tîneri din fabrică să se ocupe de individ (și după cite am auzit, nu-i singurul) să-și facă de

cap, fără ca să fie trimis, cu toată hotărîrea, la pînă-bare? nimeni n-a reușit să dea un răspuns satisfăcător.

Unde vă sînt copiii?

De citeva timp, în familia C. s-a stabilit un fel de armistițiu. Ea s-a întors acasă, el a promis să nu mai facă reproșuri. N-a fi exclus ca apele tulburate de ei sau de alții să se limpezească cu vremea. Atunci de ce ne încăpățînăm să fimem, în continuare, „dosarul” acesta deschis? Iată de ce: La cămîntul de copii din Tîncăbești se află un băiat de opt ani, pe nume Cornel, care crede că nu are părinți. Am întreat-o pe Maria C. dacă știe ceva de existența lui.

— Da, e bîiatul meu. L-am dat acolo de la vîrstă de un an.

— Cînd l-ați văzut ultima oară?

Am pus întrebarea deși știam că nu voi primi nici un răspuns. În opt ani, mama lui Cornel nu și-a

găsit timp să se deplaseze măcar o singură dată la 22 de kilometri distanță de București ca să-i spună copilului: „Șă știu că eu sînt mama ta!”

Amhii soți au pînă în prezent cinci copii rășpiși în lume. Cinci frați vitregi care nu se cunosc și nu știu nimic unul de altul. Părinții lor au acum să uite „păcatele tineretii” și să-și recapture echilibrul moral. Dar aceste „păcate” ale tineretii au lăsat totuși urme și s-au întins împotriva unor funcționiari. Din acest punct de vedere, „dosarul” familiei respective nu poate fi închis. Cînd i s-a cerut să revină acasă (în seara zilei de 8 martie) Maria C. a spus: „Nu mă mai interesează nici familia, nici copilul!” După săptămîni al cincilea copil a fost amenințat să împărtășească surăa celorlalți frați vitregi. Colectul în care muncesc cei doi soți va trebui să le tragă atenția cu toată serietatea că a fi părinți înseamnă, înainte de toate, un act de înaltă răspundere morală și cetădească.

AGENDA

Omule, ce viață-ți faci?

O fotografie văzută la millite m-a adus în sala tribunalului. De fapt, poate că nu fotografia, ci două date scitate orăz cu ea: 81 de ani și o fetiță. Cum? — mi-am zis, la vârstă asta, și mai ales având un copil în viață, se înseamnă a avea un copil? Cunoașterea, deci, răspunderile părintești, mai este în stare să riște într-un mod atât de timp iuclându-se cu propria viață?

Si totuși! — mi-a spus, trist și el, ofiterul. A virat mina în poșta unei muncitoare încercând să-i iure salariul. N-a apucat decât douăzeci de lei, se și rezolvă spre buzunarul altele. În clipa aceea un om al nostru, civil, s-a răsuclit brațul.

Cind i s-a strigat numele, s-a răsuclit din hoga un bărbat care putea foarte bine să fie apreciat drept profesor de liceu.

Măi și ceva de zis? — La întrebare judecătorească. Acuzarea cere să primesc 12 ani închisoare pentru intenția de a înfățișa munca unor oameni cinștii, și pentru încălcarea. Al ultimul cuvint:

M-am uitat la el. Mă așteptam să-l apuce tremurul, să cadă jos, cind-i va, 12 ani să nu-i vezi copilul, cind alții, majoritatea, abia pot sta de departe o săptămână. A vorbit, totuși, calm, dar n-aș zice că liniștit.

„Doamnă judecătoare, v-aș ruga să mă lăsați!”

E imposibil. Al mai fost condamnat de cîteva ori, pentru același lucru. Dacă nici închisoarea nu te-a învățat să respecti hiber muncii al altuia, pe noi nu ne va lăsa nimeni lășindu-te liber. Esti dintre aceia de care societatea trebuie să-l apere pe cetățeanul cinștii!”

Toată lumea din sală a fost de acord. Cinc nu vrea să trăiască între oameni ca omul, vrind năvrind irebuc izolai. Lui, mai ales, i se dăduse libertatea, i se oferise un loc de muncă (uzinele „Timpuri Noi” București). Cîteva bine în ziua cind a săvîșit ultimul furt avea la el 500 lei. Cinc poate spune că moare de foame la noi, dacă vrea să muncească?

A cerut din nou cuvintul.

„Vă rog să mă condamnați la moarte”, a spus. Vă rog din inimă. Vă rog.”

Era o rugăminte pe care nimeni nu i-o putea îndeplini, i s-a răspuns. Legele statului nostru nu prevăd o asemenea pedeapsă pentru vîna săvîșită. Si, retrăcîndu-se complet pentru delibereare, i s-a comunicat ultima hotărîre: 6 ani.

Le-am căutat după proces, la locul de detenție. Voiam să știu de ce ceruse maxima condamnare. Ne-a privit un timp, am văzut cum i se-ngrășau pe frunte vinele, i-au dat lacrimile.

„Am 61 de ani. Am o fetiță de paisprezece ani și jumătate, dar eu n-am văzut-o crescînd decît jumătate de an, întelegeti dumneavoastră?, restul am fost închis. E vina mea, sint un ticălos, știu. Eu dacă aș fi judecat procesele mele poate că m-aș fi condamnat și mai mult. Acum însă, cind mi s-a anunțat pedeapsa mi-am dat seama ce înaintat în vîrstă sînt. Ce-am făcut eu în viață? Pe ce mi-am cheltuit existența, nenorocitul de mine? Pe niste himere. La fiecare încercare am fost prins. Pentru 20 de lei și pentru intenție plătesc cu 6 ani lipsă de lină copilul meu! Poate ultimii mei ani... M-am distruș singur. La 67 de ani, cind voi ieși, se mai poate începe ceva? Se mai poate.”

Pilîngea și, verbînd, aproape strîga. Era omul care, aflat în pragul bătrînetului, își dădea seama că rămăsese cu lucrurile pe care ar fi trebuit să le îndeplinească la vremea de început cînd avea 17 ani. Mi furase ideea traiului din necinste și, implacabil, nu mai putea repara nimic.

Nu știam ce să-i zic. Am căutat o întrebare, la întimplare.

„Fetița era în sală, la proces?”, dar nu mi-am dat seama că asta va face și mai mult rău. Nu, de data aceasta nu mai venise nimeni să-l vadă. Pînă acum își mai vedea în sală, frații, soția, feta. Și spusese că, mai greșese omul. Dar pînă cînd? — s-or fi întrebai și el. Rămăsese singur și își dădea seama că ei au dreptate. Se bătea cu pumnii peste obraji, părea că vrea să se răfîie. — Ce țîrziu se trezise!

EUGEN FLORESCU

Sesiune consacrată calității produselor

În Capitală au avut loc vineri și sîmbătă, lucrările Sesiunii tehnico-științifice privind îmbunătățirea calității și introducerea progresului tehnic în industria li- nă, la care au participat delegații ai întreprinderilor producătoare, specialiștii din cadrul ministerelor, din învățămîntul superior și din unitățile de cercetare.

Programul sesiunii a cuprins 4 referate și 23 de comunicări, care se referă la toate compartimentele sectorului, ne-am spus tovarășul ing. Ion Lungu. Pînă acum fuseseră analizate problemele separat, pe compartimente: filatură, țîșnă etc. Lipsa o pri-cuvint:

INTERVIU CU ING. ION LUNGU, DIRECTOR GENERAL ÎN MINISTERUL INDUSTRIEI USOARE

vre unitară. Actuala sesiune a dezbătut problemele și a stabilit măsuri pe ansamblu.

— V-am ruga să reliefați cîteva dintre materialele prezentate participanților la sesiune.

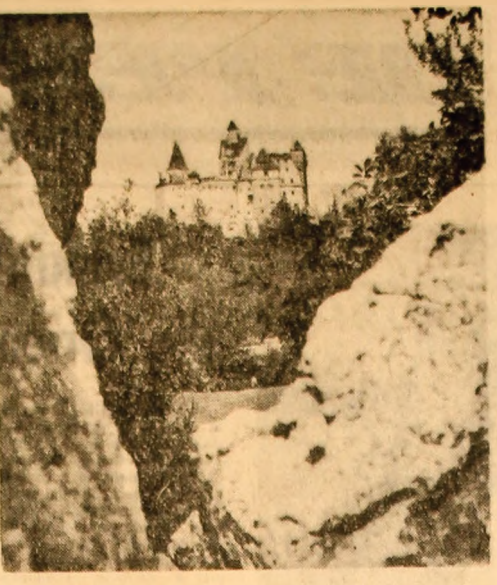
— Cred că nu sînt necesare comentarii pentru a demonstra eficiența referatelor. Orientarea investiiilor în reutilizarea și dezvoltarea întreprinderilor sectorului li- nă, Dinamica dezvoltării structurii bazei de materii prime și corelarea acesteia cu cererile tehnico-științifice în sectorul li- nă, Aspecte privind calitatea fierului pentru tricotaje. Calculul statistic matematic și aplicarea lui în industrie.

— Am reținut că fiecare se- dință pe secție va fi urmată de un plan de măsuri, care se vor finaliza în planul sectorului. Cum se va asigura aplicarea acestora?

— Sesiunea a doptat un plan special de măsuri care se referă la: îmbunătățirea și respectarea procesului tehnologic, calitatea materiilor prime, a coloranților și materialelor auxiliare, întreținerea utilajelor, îmbunătățirea activității de creație a noilor ar- ticole, modele și desene, pregătirea cadrelor.

Măsurile stabilite vor fi cuprinse în planurile pe care le vor întocmi întreprinderile cu termene și răspunderi concrete. Aplicarea și urmărirea lor se va face cu ajutorul și sub îndrumarea unor colective formate din specialiștii ai direcției generale și întreprin- derilor respective.

L. POPESCU

Unul din punctele turistice de mare atracție — Castelul Bran. Foto: AGERPRES

4 Iunie — ZIUA PIONIERILOR INVITAȚII PENTRU SUTE DE MII DE PIONIERI

Prima duminică de iunie din acest an. O zi luminoasă de vară, dominată de culorile proaspete ale cerului, copacilor, florilor. Nici nu putea fi altfel această zi, anume aleasă dintre sutele de zile ale anului, pentru a fi „Ziua pionierilor” și în prospeținea ei se reflectă puritatea vîrstei celor cărora le este închinată, clipul fericit al copilului patriei.

Pionierii au pregătît pentru sărbătoarea lor cîntece și jocuri, serbări și întreceri sportive, carnavali, jocuri de tabără, marșuri și excursii, retrageri cu torte. Dîmneața: Stadionul „Dina- mo” frează de glasurile a zeci de mii de copii. Deodată larma veselă este curmată de sunetul trompetelor, de răgăitul tobelor. Și în liniștea care pune stăpînire pe stadion începe ceremonia ridicării pe catarg a drapelului patriei. Este un moment de mare solemnitate pe care cu greu îl poți descrie pentru că toate elementele care-l compun și se par la fel de însemnate. Dacă ar fi să luăm numai garda drapelului: ea e formată din 2000 de pionieri, băieți și fete într-o ținută impecabilă, îmbrăcați în noile și frumoasele lor uniforme. Și tricourilor, care urcă înecet, înec pe imensul catarg, desfășurîndu-și culorile spre înalțul cerului. Apoi, tribunele: din ele, ochii celor peste 20.000 de pionieri urmăresc fiecare moment deși miinle stau nemiscate în poziția impusă de salut...

Ceremoniile s-a terminat și, într-o clipă, stadionul este invadat de 1200 de gimnști: tricourile băieților și costumele fetelor aruncă pete colorate pe verdele gazonului într-o perfectă armonie cromatică. Acesta este abia primul grup de gimnști ale căror exerciții au fost doar de... grație și armonie. Îi urmează alte trei ansambluri, tot de cite 1200 pionieri fiecare, ale căror mișcări, ilustrînd universul copilariei, exprimă plastic dragostea pentru sport, preocupările legate de învățatură, fantezia jocurilor specifice vîrstei, bucuriile vacanței.

Abia au părăsit gimnștii pista și pe stadion începe o disputată întrecere: finala campionatului școlilor generale la fotbal, hand-

bal și volei. Tribunalele și-au pierdut aerul solemn, spectatori s-au transformat în suporteri gălăgioși care-și susțin cu înflăcărare echipa favorită.

Tot de la ora 8 dimineața în toate școlile generale din țară au loc festivități, în curtea școlii în poiene și păduri apropiate, în prezența părinților și a tovarășii învățătorii și profesori, pionierii execută ceremonialul lor, ascultă saluturile ce le sînt adresate, raportează despre succesele la învățatură. Pionierii frun- tași primesc diplome care atestă hărnicia lor, pasiunea cu care învață, cumințenia, spiritul lor de ordine și disciplină.

Amica: La porțile codrului denumit de maramureșeni Valea Lupului, s-au adunat pionierii din satele Chilia, Solbuba, Homorodul de Jos și din alte sate pentru a petrece împreună în această zi. Începe serbarea jocurilor populare cu tradiție prin partea localului, solștii interpretează cîntece pe care le-au învățat de la bunicii, se spun glume, au loc întreceri sportive organizate ad-hoc, copiii petrec de minune...

Samizogotusa. În sala romană, pionierii din Deva evocă din cîntec și vers laptele de vitejic ale străbunilor. Și glasurile pure ale copiilor, amplificate de bolțile cetății, capătă valoare de simbol...

Seara de 4 iunie: mii și mii de lumini aprinse de miinle pionierilor. Au luminat torțele de la Suceava și Timișoara, focurile din păduri și poiene, imensul foc de tabără din curtea Palatului Pionierilor. Și, tot seara, luminiile și glasurile copiilor aflați pe fa- leza portului Tomis au tulburat

școlii și educatorilor coborîrea la real, cel puțin în început de cristalizare al unui mod realist de a privi lumea și marile sale probleme. Desigur eforturile acestora sînt evidente și un scurt istoric al opțiunilor din ultimii 15 sau 20 de ani alcătuit de cîineva atestă ascendența maturtății, ponderea sa sporită în darna romantismului iluzoriu în alegerea profesională, mîșgîrîndu-se astfel posibilitatea de a înflori într-o viață oarecum floare a uitării. Dar s-a făcut oare totul? În ritualul sustinut al diversificării economiei noastre, a întregii noastre vîrste sociale, este și aici evident că ceea ce se putea fi susținut ieri, astăzi se află sub acestă limită. Ceea ce nu se pare decît de strict actualitate e de a adăuga posibilităților tradiționale de orientare ale adolescenților în hogașul reper- toriu al profesilor, instrumente moderne pe care le pune — sau trebuie să le pună — la dispoziția pedagogiei, sociologiei și psihologiei sociale. Mă gîndesc aici la utilitatea testelor de aptitudini, mult mai utile decît aproxima- tivele și — de ce să nu recunoaștem — deseori superficialele șișe psihopedagogice întocmite de dirigintii, elevilor. Dincolo de condițiile de studiu ale elevilor, de preferințele lui pentru poezie sau matematică, istorie sau chimie ar trebui întocmită

incă din intrarea în clasă-nția primară și ținută la zi pînă la terminarea celor opt clase sau a liceului o fișă de aptitudini îndelungate prin colectarea cu frecvență exactă a testelor fizice, intelectuale, moral-volitive.

Școala, cu eforturile ei de con- tinuă perfectare, de temeinică fundare științifică, nu poate face abstracție — fără a fi culpabilă prin greșita folosire a formidabilelor energii intelectuale care trec, desăcîrșindu-se, prin anii de studiu, de curciturile moderne ale unor științe care vin să întă- ture din practica instructivă exa- menul din ochi, iluzoriul presupu- șel cococii etc. Deja în școala noastră se experimentează cu succes — în cîteva unități de învățămînt mediu — specializa- reea preimpur pe anumite disci- pline; o altă problemă care merită prima socială de încu- rare. În sport s-a pornit la această acțiune mai de mult. Și într-o parte și cealaltă rezultatele sînt mai mult decît încurajatoare. Cred că nu trebuie să se amine sine die colectarea concluziilor căci riscul ca viața să ne decan- seze cu mult eforturile pedago- gice este costitior atît în planul existenței individuale ale citior- lor maturi cît și în nefructifica- rea socială, totală, a generației de constructori de mine.

Discuția trebuie pusă și dusă, deci, în limitele sale realiste.

SOLIDARI CU EROICUL TINERET VIETNAMEZ

Mitingul de la Piatra Neamț

Continuîndu-și vizita prin țara noastră, delegația Uniunii Tineretului celor ce Muncesc din R. D. Vietnam, a fost vineri oas- petele tineretului din regiunea Bacău.

Au fost vizitate orașele Bacău, Piatra Neamț și Bieaz, C. A. P. din comuna Nicolae Bălcescu, Fabrica de fire și fibre sintetice Săvinești, barajul și hidrocentra- la de la Bieaz.

Președintele, delegația a fost întâmpinată de numeroși tineri cadre de organizație, pionieri. În orașul Piatra Neamț delegația a participat la un miting de soli- daritate cu lupta poporului și tineretului vietnamez, organizat de comitetele raional și orășeneș Piatra Neamț ale U.T.C.

La miting au luat cuvîntul tov. Grigore Gheorghie, vice-secretar al Comitetului regional Bacău al

U.T.C., tineri muncitori, elevi și țărani.

Din partea delegației Uniunii Tineretului celor ce Muncesc din R. D. Vietnam a luat cuvîntul Hoang Dinh Song, membru al Biroului Permanent al C. C. al Uniunii, care a exprimat multu- mii sincere pentru sprijinul mul- tilateral politic și material dat de poporul și tineretul român, po- norului și tineretului vietnamez.

În încheiere, participanții la miting au adoptat o moțiune de solidaritate cu lupta poporului și tineretului vietnamez. În moți- une se arată și țărani, din orașul și raionul Piatra Neamț, alătu- iindu-ne elusul la cel al întregu- lui popor român, ne exprimăm solidaritatea frățească și sprijinul nostru deplin cu lupta eroică a tineretului și poporului Vietnam- ez împotriva agresiunii impe- rialiste a S.U.A. Profund indigna- tii de noile acțiuni de escala- dare a războiului dus de impe- rialistii din S.U.A. împotriva eroicului popor și tineret vietna- mez, condamnăm cu fermitate bombardarea sîlbatică a orașelor și satelor din R. D. Vietnam, a orașului Hanoi și a portului Hai- fong și cerem încetarea imediată și necondiționată a bombarda- mentelor asupra R. D. Vietnam, stat socialist suveran și independ- ent, retragerea tuturor forțelor armate ale S. U. A. precum și cele ale satelitelor lor din Viet- namul de sud și recunoscerea Frontului Național de Eliberare ca reprezentant autentic al po- porului sud-vietnamez; poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezol- ve singur treburile, conform voin- ței, intereselor și aspirațiilor sale.”

Au fost prezentate apoi filme documentare, cuprînzînd imagini din munca și lupta poporului vietnamez.

MARIETA VIDRASCU

SPORT

CONCURSUL PRONSPORT NR. 21 ETAPA DIN 28 MAI

La etapa din 28 mai 1967 pronosticurile au fost oferite de măestrul emerit al sportului Ion Voinescu.

1. Rapid — Steaua	1 x
2. Progresul — Dinamo București	2
3. Farul — C.S.M.S. Iași	1
4. Petrolul — Universitatea Craiova	1
5. Politehnica — U.T.A.	1
6. Jiul — Universitatea Cluj	1 x
7. Steagul roșu — Dinamo Pitești	1
8. Flacăra Moreni — Din. Vic. Buc	1
9. C.S.M. Reșița — Minerul Lupeni	1
10. Lanerossi — Bologna	1 x
11. Mantova — Internazionale	2
12. Napoli — Torino	1
13. Roma — Fiorentina	1 x

limitele categoriei lilloeci. O vîntarie prețioasă a obținut semigrosul Ion Mo- nea, care l-a între- cut la puncte pe Dragan, campionul Poloniei.

În runda a patra a turneului interna- țional feminin de sah de la Kiev, maestra română, A- lexandra Nicolau, a remizat cu Navarra (R.D.G.). Ea con- duce în clasament cu trei puncte.

Boxerul cana- dian de categoria grea, George Chu- valo l-a învins prin KO, tehnic în re- priza a doua pe ameri- canul Willie Besma- noff. După cum se știe, Chuvale este u- nul din candidații la turneul pentru titlul mondial.

În atenția absolvenților clasei a VIII-a

Ministerul Învățămîntului a di- fuzat în școlile generale de 8 ani din întreaga țară primul in- drumător pentru admiterea în liceele de specialitate — înființate acum un an — și îndrumă- torul pentru admiterea în școlii- le profesionale.

Elaborate de Direcția organi- zării școlilor profesionale și teh- nice din Ministerul Învățămîntu- lui, ele pun la îndemîna celor in- teresați condițiile de admitere, rețeaua și profilul unităților în care se va desfășura examenul. De asemenea, ele fac o scurtă prezentare a liceelor industria- le, agricole și economice și a celor 200 de meserii în care sînt pregătiti elevii din învățămîntul profesional.

(Agerpres)

O MANIFESTARE A PRIETENIEI ROMÂNNO-BULGARE

Simbătă dimineața, la Giurgiu, cetățeni români și bulgari s-au întîlnit într-un însușit miting consacrat memoriei poetului re- volucionar, identificat cu aspira-țiile poporului său, Hristo Botev. Despre străvechea și puternica prietenie romîno-bulgară au vor- bit în cadrul mitingului, Ion Pirviciu, președintele Sfatului popular orășeneș Giurgiu și Vil- ko Vilkov, președintele Sfatului popular al orașului Russe.

Sentimentele de unitate și tra- nică prietenie dintre cele două popoare vecine își găsesc grațioasă expresie în cuvintele: „Prietenie veșnică” scandate în limbile ro- mână și bulgară de multimea a- flată pe debarcader și însoțite de prelungi aclamații.

În acordurile unui imn solemn au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului executiv al Sfatului popular orășeneș Giurgiu, precum și a comitete-

lor regional și orășeneș Russe ale P.C.B., sfaturilor populare re- gionale și orășeneș și a unor or- ganizații obștești locale.

Solemnitatea s-a încheiat cu un bogat program susținut de artiștii profesioniști și amatori din Russe. Pe platforma din fața gî- rii fluviale răsună versurile poe- ziei „Lăsdăspărîre” a lui Botev, care au înflăcărât pe patrioții bulgari în lupta lor dreaptă pen- tru dobîndirea idealului scump al eliberării naționale. Români și bulgari se prind în dansuri spe- cifice folclorului celor două po- poare.

În aclamațiile puternice ale gazdelor oaspeții își iau rămas bun. Odată cu ei, pe navă s-au imbarcat reprezentanți ai organe- lor locale de partid și de stat, invitați să ia parte la sărbătorirea evenimentului pe malul bulgar- esc.

(Agerpres)

Se naște o poveste pescărească...

CONTINUĂRI

La întreprinderea de prefabricate din beton Craiova

Dezorganizarea este „la ea acasă”. Cînd o veți izgoni?

tinuă să persiste aceeași lipsă de organizare a producției și a mun- cii, aceeași neglijență care duc din nou la neîndeplinirea sarcinilor de producție.

Am urmărit una din laturile procesului de producție, semnifi- ficativ pentru starea generală din această unitate: asigurarea calității produselor.

Mai întii, cum este organizat și cum își desfășoară activitatea ser- viciul C.T.C. În componența lui, doi ingineri (din care unul chimist) trei tehnicieni (doi muncitori și un tehnician) și doi controlori, muncitori fără nici o calificare. Practic nu se poate vorbi deci de complexitatea profesio- nală a personalului C.T.C. Nu s-a exercitat niciodată și nici nu se exercită controlul interfațat de către personalul C.T.C. Ce ca- uza în mîna „dreptul de veto” al calității — ștampila C.T.C. — „și spun cuvîntul” de-abia la sfîșitul procesului de producție, singura lor menire rîmînd o simplă constatare și înregistrare a ceea ce e bun sau nu. Pînă și acest unic moment de „grîiță” pentru calitate, este relativ, dădă fiind lipsa oricărei calificări a acestui personal.

Un alt aspect al preocupării

pentru calitatea produselor îl oferă situația din cele două depozite de produse finite. Aici, datorită lipsei totale de organi- zare rațională a depozitării, di- versitatea sortimentelor sînt puse la înapoi, creînd mari dificultăți la livrare, și conduc la degra- darea produselor prin repetate manipulari.

Fără de o asemenea situație am cerut părerea inginerului Mi- hăi Gheorghiu, șeful serviciului C.T.C.:

— Personalul nostru ar tre- bi într-adevăr să exercite un control începînd de la materia primă, la reglarea corectă, pro- gnatrea tiparelor, tratarea termi- că etc. pînă la expedierea către beneficiar. Nu este posibil însă să asigurăm decît un control la produsul finit, aceasta din lipsă de personal calificat.”

De fapt lipsa personalului ca- lificat nu se simte numai în ser- viciul C.T.C., ci în întreaga în- treprindere, ceea ce influențează și mai mult procentul ridicat de rebuturi.

După afirmațiile conducerii întreprinderii au fost calificați în diferite meserii, prin cursuri de scurtă durată, peste 500 mun-

Răspunderea vocației

poate exagerată și jenantă dar ori- cum reală, că tot ce zboră se mînuie. Ar fi de datoria părin-

Luni, la Roma...

La palatul Farnesina din capitala italiană se întrunesc luni reuniunea la nivel înalt a țărilor membre ale Pieței comune.

Lansată la Bonn și Roma încă din 1965, reușita de ministrul de externe italian în decembrie 1966 ideea inițiativă a unui „nivel înalt” al C.E.E. a rămas multă vreme o piesă de dosar. În această lumină, însuși momentul reuniunii de la Roma (după o lungă perioadă de divergențe acute între „cei șase”) permite unele constatari interesante.

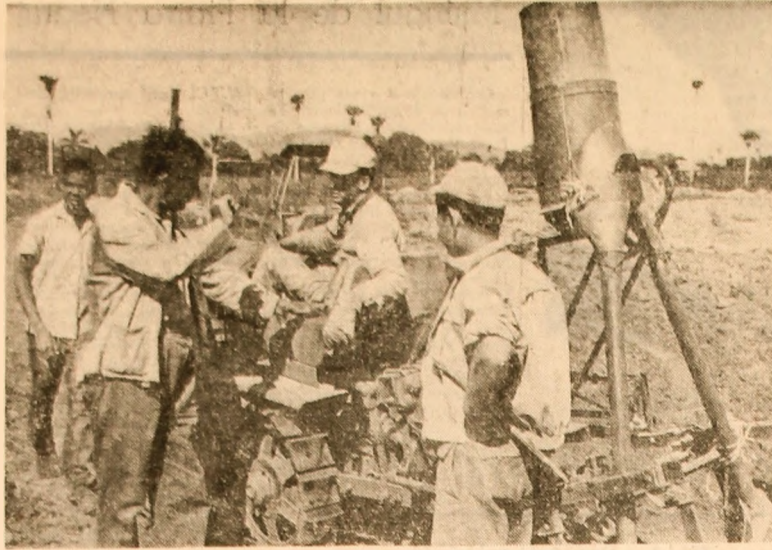
Ultimele evoluții în raporturile însoțite de o serie de interese evidente decalajul dintre interesele vest-europenilor, pe de o parte, și cele ale S.U.A., pe de altă parte. Și este semnificativ ca tocmai pe terenul apărării intereselor comune în fața presiunilor americane s-a realizat acordul unanim al celor șase cu privire la poziția comună în cadrul rundeii Kennedy.

În acest context trebuie privită și abordarea pe agenda reuniunii a problemei candidaturii britanice la Piața comună. După conferința de presă a președintelui de Gaulle existau puțin îndoieli că Franța continuă să privească cu interes la prezența britanică în C.E.E. ca o formă de întărire a dominației americane pe continent. Aluziile la faptul că „S.U.A. și Marea Britanie au interese care se deosebesc în punctele esențiale de interesele continentale” au un sens foarte precis. Impresia dominantă este că Parisul nu se va opune negocierilor celor șase cu Londra dar va insista în continuare asupra tezei că „un timp oarecare” soluția rămâne o asociere între Anglia și Piața comună, mai precis o intensificare a raporturilor economice (svitarea premieiului Wilson la Paris, în iunie, pare să indice tendința Eliseului de a-i convinge pe britanici să accepte încă o „perioadă de așteptare”). Dacă această interpretare e corectă, problema candidaturii britanice nu va prileji discuții aprinse la palatul Farnesina. „Cei șase” mulțumindu-se, după cum sugerează și cercurile guvernamentale italiene „să înregistreze candidatură engleză.”

Desigur, cele câteva ore de convorbiri nu vor putea elucida prea multe probleme. Ele vor prileji însă, așa cum afirma miercuri ministrul de externe francez „o examinare a unor din problemele mari mondiale și, mai ales europene”. În această ordine de idei se preconizează „o atenție deosebită relațiilor est-vest, în primul rând pe plan continental” (FRANCE PRESSE). Curenții care se manifestă mereu mai puternic în Europa spre o depășire a diviziilor artificiale a continentului scoate în evidență cu o acuitate crescândă necesitatea unei cooperări cât mai largi în domeniile economice, tehnicoștiințifice între toate statele, indiferent de oriundea socială. Pornind tocmai de la aceste curenți și tendințe, revista vest-germana DER SPIEGEL observează într-un articol consacrat reuniunii de la Roma: „În fapt, problema politică fundamentală este: ce fel de Europă concepe cei șase? O politică comună a „micii Europe” (Piața comună n.n.) nu-și are rațiunea decât dacă ea are în vedere Europa ca un întreg, fără barierele ridicate de războiul rece”.

În genere, starea de spirit care predomină în capitalele „celor șase” în legătură cu reuniunea care se deschide la Farnesina este prudentă. Singurul rezultat concret previzibil ar fi pregătirea fuziunii celor trei organe executive (comisia Pieței comune, Comisia Euratomului și înalta autoritate a C.E.C.O.). În linii mari, nu este exclus însă ca reuniunea de la Roma să ofere unele indicii edificatoare despre evoluția ulterioară a Pieței comune.

EM. RUCĂR

REPUBLICA CUBA. În regiunea Camaguey a început campania agricolă de vară.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● LA TEATRUL „Odin” din Paris s-a deschis sesiunea Cartelului Teatrului Național. La această primă sesiune, care va dura până la 28 mai, participă regiștii: Jean Louis Barault (Franța), Peter Brook și Jan Katt (Aneta), Paolo Grassi (Italia), Leopold Lindberg (Elveția), Nari Heinz Strauß (R.F.G.), Rikie Suzuki (Japonia). România este reprezentată la această reuniune de artistul popular, Radu Beligan.

● INTR-O mină din Lesotho (fostul protectorat britanic Basutoland) a fost descoperit recent unul din cele mai mari diamante din lume. De culoare chihlimbarie, el cântărește 601,14 carate și este apreciat ca valorind aproximativ 250.000 de dolari. Diamantul urmează să fie pus în vânzare în cursul săptămânii viitoare.

Ziua României la Tîrgul de la Göteborg

Vineri seara la Tîrgul internațional de la Göteborg a avut loc o recepție cu prilejul Zilei României la acest tîrg. La recepție, organizată de șeful agenției economice a României din Stockholm, Ion Dobriță, și de directorul pavilionului țării noastre, Nicolae Enescu, au luat parte reprezentanți ai conducerii tîrgului, ai firmelor comerciale străine, ziaristi. A fost prezent, de asemenea, ambasadorul României în capitala Suediei, Eduard Mezincescu.

România este prezentă pentru a șasea oară la Tîrgul de la Göteborg. Pe o suprafață de 350 metri pătrați sînt expuse produse ale industriei alimentare, ușoare și meșteșugărești, confecții, marochinării, precum și un larg sortiment de conserve, fructe, legume, brînzetură și vinuri.

● CONVORBRILE oficiale dintre ministrul de externe suedez, Torsten Nilsson și Marko Nikezić, secretar de stat pentru afaceri externe al Iugoslaviei, care efectuează o vizită oficială în Suedia, s-au încheiat vineri. În cursul convorbirilor cei doi miniștri de externe au trecut în revistă o serie de probleme internaționale actuale, precum și evoluția relațiilor dintre Suedia și Iugoslavia.

● INTR-UN interviu acordat unor corespondenți ai publicației „Sozialistische Korrespondenz”, Bruno Pittermann, președintele fracțiunii parlamentare a partidului socialist din Austria, care s-a întors la Viena după o vizită de trei zile în Grecia, a declarat printre altele: „Afirmările jurnel militare din Grecia că lovitură care a avut loc a urmată preînțîmpinarea unui complot urmare să inducă în eroare opinia publică mondială. Partidul militar, a subliniat el, a avut un singur scop și anume lichidarea democrației în țară. Pittermann a relevat că în Grecia au fost arestați comunisti, socialiști și alți democrați. În arestările în rîndul parlamentarilor continuă.”

● DOI BĂRBATI și o femeie au fost arestați și inculpați pentru complicitate în furtul celor 150 de lingouri de aur, pretrecut la 1 mai în cartierul Islington din Londra. Lingourile, aparținînd Banicii Rothschild, au fost evaluate la 771.000 lire, ceea ce face ca furtul să fie considerat ca cel mai important atac banditesc pretrecut în Anglia după jefuirea trenului postal.

Cei trei inculpați sînt Leslie Aldridge, Norman Margit și Brenda Desmond. Ei urmează să compare în fața unui tribunal din Londra. Societatea de asigurare din Anglia oferă un premiu de 50.000 de lire celor care vor găsi lingourile.

● ÎN PERIOADA ianuarie-martie 1967, exporturile braziliene s-au cifrat la 316 milioane dolari, față de 355 milioane dolari în perioada corespunzătoare a anului trecut. În impor-

turile au reprezentat 282 milioane dolari față de 306 milioane în primele trei luni ale anului precedent. Aceste date prelinimare indică menținerea tendinței de reducere a excedențului balanței comerciale braziliene, tendință ce s-a manifestat și anul trecut.

● PRIMUL ministru al Malaeziei, Abdul Rahman, care a făcut o vizită oficială în Japonia, și-a încheiat convorbirile cu premierul japonez Eisaku Sato. Într-un comunicat publicat la Tokio se menționează că părțile au căzut de acord asupra dezvoltării în continuare a colaborării în domeniul econom-

Potrivit unor știri, bilanțul victimelor, ca urmare a puternicului incendiu izbucnit la marele magazin „Innovation” din Bruxelles, este de 357 persoane. În fotografie, un aspect din timpul incendiului

Final la Gottwaldov

Filmul românesc „Diminețile unui băiat cuminț” (regia și coautor al scenariului Andrei Blăier) a polarizat atenția oaspeților celei de a doua ediții a filmărilor de la Gottwaldov. Lingă „Domnișoarele din Rochefort”, singurul film de lung metraj din festival este „Diminețile unui băiat cuminț” — mîrturisirea mediat după vizionarea regizorului olandez VAN BRAKEL, iar șeful serviciului de presă al festivalului, ALBERT NESVEDA, spunea: „În mod cert este singurul film din festival care ridică problemele acute ale tinereții și anume cele legate de drumul în viață”. KIRA PARAMANOVA (critic cinematografic, director al simpozionelor prilejuate de festivalurile internaționale de la Moscova) l-a felicitat pe regizor spunîndu-i printre altele: „Este un film excelent din punct de vedere cinematografic, cu un limbaj original care povestește cu sinceritate despre tinerețe și problemele ei, bun și adevărat. Prevăd filmului o lungă viață”. Studentul KLAUS RISNIG din R.F.G., membru în jurul tinereții, remarcă cu părere de rău: „Din păcate pe parcursul său actuala ediție a festivalului și-a schimbat structura devenind aproape exclusiv un festival al filmului pentru copii. Numai așa se explică faptul că filmul „Diminețile unui băiat cuminț”, care tuturor ne-a plăcut atât de mult, nu a primit marele premiu”. Domnul LIEMPT VAN JAN (șeful programelor pentru tinerețe de la televiziunea din Bruxelles) și-a arătat dorința de a cumpăra filmul pentru a fi difuzat în Belgia atît prin canalele televiziunii cît și prin rețeaua cinematografică, motivînduși astfel hotărîrea: „Filmul reflectă adevăratele căutări ale tinereții contemporane. El stă alături de producții remarcabile mai vechi ca „Varcouver” (Polonia). Iată și alte opinii: „Autentic, modern și ac-

Evoluția situației din Orientul Apropiat

● NEW YORK Președintele în exercițiu al grupului țărilor arabe membre ale O.N.U., M. Tewfik Bouattoura (Algeria), a dat publicității un comunicat privind concluziile la care s-a ajuns după mai multe consultări între reprezentanții țărilor care fac parte din acest grup, asupra situației din Orientul Apropiat și Mijlociu. Comunicatul realităm sprijinul față de măsurile adaptate de guvernul R.A.U. și declară că „popoarele și guvernele arabe se vor opune hotărîtor oricărei agresiuni și intervenții și vor pune la dispoziție toate resursele lor pentru apărarea drepturilor legitime ale arabilor”.

● LONDRA Alte două vase ale flotei militare britanice se îndreaptă spre Mediterana pentru a consolida forțele navale britanice din bazinul mediteranean, a anunțat sîmbătă dimineață agenția France Presse, citind surse din Londra.

Este vorba de fregatele anti-submarine „Hardy” și „Grafton” care se află acum în drum spre Malta.

● TEL AVIV. Citind surse militare israeliene, agenția France Presse informează că știrile potrivit cărora în regiunea Eilat s-ar fi deschis focul asupra unor vase sau avioane israeliene sînt nefondate.

● WASHINGTON. Agenția Associated Press transmite că ambasada Izraelului în S.U.A. a dat publicității vineri o declarație în care este expusă poziția Izraelului față de situația din Orientul Mijlociu. Declarația ambasadei izraeliene constituie un răspuns la o declarație similară publicată în aceeași zi de către ambasada Republicii Arabe Unite la Washington.

● AMMAN. La Amman s-a anunțat în mod oficial că regele Hussein al Iordaniei a inspectat vineri unitățile militare iordaniene concentrate la granița cu Izraelul.

● CAIRO. Președintele Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser, a ținut vineri un discurs în cursul căruia a reafirmat poziția țării sale în actuala criză din Orientul Mijlociu și Apropiat, declarînd că R.A.U. „nu va renunța la drepturile sale asupra Golfului Akaba”. R.A.U., a spus el, nu va permite navigația vaselor israeliene pe această cale maritimă. De asemenea, nu va fi permisă trecerea navelor străine, care transportă materiale strategice destinate Izraelului.

● PARIS. Președintele de Gaulle a transmis prin intermediul ambasadorului R.A.U. la Paris, un mesaj verbal președintelui Nasser, ca răspuns la un mesaj al acestuia. Cercurile autorizate din Paris au declarat că mesajul președintelui francez, confirmă poziția anunțată a Franței față de criza din Orientul Apropiat și Mijlociu, în care se propune găsirea unei soluții pe baza consultării marilor puteri interesate în această problemă.

● ALGER. Agenția algeriană de presă anunță că la 26 mai guvernul algerian ținînd seama de situația creată în Orientul Mijlociu, a hotărît să suspende toate permisivile și concediile cadrelor din armată, ordonînd întoarcerea la unități a tuturor celor absenți.

● TUNIS. Ministrul apărării al Tunisiei, Ahmed Mestiri, a declarat vineri că țara sa sprijină poziția celorlalte țări arabe în actuala criză din Orientul Mijlociu, dar a subliniat că Tunisia organizează armata sa exclusiv pentru a asigura securitatea teritoriului său.

ci uneia din măsurile îndreptate împotriva oamenilor de culoare, fondul apartheidului rămînd neatins. Totul se reduce la promisiuni, la o sugestie cu caracter sportiv (retracția ulterioară) și la faptul că niște miniștri din Malawi deși aveau pielea neagră au fost cazați în hoteluri de lux rezervate „numai albilor”. Este oare suficient aceasta pentru a afirma — așa cum fac unii comentatori — că „politica de apartheid apare astăzi sub un nou unghi vizual”? De altfel, chiar Vorster a lăsat să se auză o declarație în care el, în calitate de guvernator, i-au dezaprobat inițiativa pentru ei apartheidului trebuie să rămîna neschimbat, nici măcar fațada nu trebuie reamenajată. Extremiștii sînt nemulțumiți de povestea „asocierii”. Ei vor ca Republica Sud-Africană să joace piină la capătul rului de „bașion alb” pe continentul negru.

Observatorii încearcă să deducăse mobilității acțiunii întreprinse de Pretoria. Tensiunea internă a cîntărit, desigur, în balanță, dar elementul decisiv l-a reprezentat problema relațiilor cu străinătatea. Pretoria este, în fapt, izolată pe arena internațională. Protecții ei occidentali se găsesc în dificultate și se abțin de la legături prea fățșe, compromițătoare. Economia sud-africană a supraviețuit greațelor puterilor apusene. Pretoria constată, totuși, că ruperea legăturilor cu Africa neagră, cauzată de apartheid, îi elimină accesul pe o piață tradițională. Industria R.S.A. era un furnizor al statelor de pe continent. Beneficiind de apropierea geografică și de avantajele unei economii mai puternice, oamenii de afaceri sud-africani pătrunseseră în țările africane, cucerind importante poziții în sectorul economic. Fără Africa neagră de a întreține legături cu țara apartheidului a avut repercusiuni negative ce nu au putut fi atenuate de schimburile crescînde cu Rhodesia, coloniile portugheze și de recentul acord cu Malawi.

Pretoria se mai află în fața unei probleme: cheltuielile necesitate de aplicarea apartheidului „grevează tot mai mult economia, care, prin urmare, trebuie să facă față unor dificultăți mereu crescînde” (DIE WELT). Soluția ar putea fi simplă: renunțarea la apartheid și amputarea bugetului militar. O asemenea chirurgie politică este exclusivă de Vorster. Premierul sud-african se leagă în speranță că formule învaluite în ceata impredictiei vor fi suficiente pentru a scoate Pretoria din izolare. O etichetă în stil aplicată apartheidului nu înseamnă renunțarea la o politică stigmatizată de conștiința omenirii. Vorster n-a înțeles aceasta sau, mai precis, se prefacă că nu înțelege...

EUGENIU OBREA

Vietnam: Noi lupte în zona demilitarizată

În zona demilitarizată a Vietnamului au avut loc noi ciocniri între forțele americano-saigoaneze și unități ale patrioților sud-vietnamezi.

Agencia France Presse menționează că operațiunea „Beau-Charger” inițiată de comandamentul american în această zonă, s-a încheiat vineri dimineață. Pierderile americane, arată agenția citată, se ridică la aproape 100 de morți și răniți. În regiunea de munte Chu Coungot, la sud de orașul Pleiku, serie agenția Associated Press, unități ale celei de-a 4-a divizii de infanterie americane, angajate în lupte cu trupe F.N.E. au suferit, de asemenea, pierderi serioase în morți și răniți. Două elicoptere ale trupelor aeroperatute americane au fost doborîte vineri de tirul armelor din zona demilitarizată.

Creдем că și selecționarea trebuie să fie mai exigentă, multe din filmele festivalului nejustificîndu-și cu nimic prezența. Am avut impresia că organizatorii gîndesc așa cum zicea cu 100 de ani în urmă Elade Rădulescu: „Scrieți, băieți, scrieți orice, numai scrieți”.

Neglijarea criteriilor profesional-cinematografice a făcut ca filme cu totul remarcabile ca „Domnișoarele din Rochefort” (Franța), „Călătoria în cosmos” (Iugoslavia), „Nălă și barza” (România), „Urșulețul și pomul cu miere” (S.U.A.), „Amuzamentul cristalin din Istanbul” (Cehoslovacia) să rămîină în afara palmaresului. Aceasta credem, se explică prin compoziția juriului alcătuit în majoritate din pedagogi, sociologi sau cinești specialiști în filme didactice. Un loc mult prea mare în palmares, l-au ocupat filmele de animație (9 premii din 17) destinate copiilor și adolescenților. În rest putem aplauda un festival plăcut organizat.

ATANASIE TOMA

Gottwaldov, 27 mai 1967

Doar o etichetă...

La Washington a fost dat publicității un raport de 1.200 de pagini în care sînt criticate metodele de recuperare a bombei nucleare căzute în apropierea plajei Palomares (Spania) la 17 ianuarie 1966. Acest raport, care a fost pregătit sub conducerea contra-amiralului L. V. Swanson, subliniază că operația de recuperare nu a fost decît o improvizație de la început și pînă la sfîrșit. De asemenea, se arată că Statele Unite nu au pus încă la punct mijloacele necesare recuperării obiectelor scufundate, inclusiv a bombelor nucleare. Raportul subliniază că flota specializată, care trebuia să recupereze bomba nucleară, ar fi fost distrusă dacă s-ar fi produs un accident. În concluzie, raportul cere Congresului de a stabili fonduri speciale pentru căutarea și recuperarea bombelor nucleare căzute în mare.

Semnal de alarmă

Convorbirile anglo-spaniole

Anglia a făcut cunoscut guvernului spaniol că va trimite la Madrid o delegație pentru a discuta problema interdicției zborurilor în apropierea de Gibraltar.

O notă adresată Ministerului de Externe spaniol precizează că delegația britanică va sosi la Madrid la 5 iunie, răspunzînd inițiativii adresate de Spania. Se remarcă în acest fapt că în nota cuprinzînd invitația amintită, gu-

Patrioți din Mozambique întorcîndu-se dintr-o misiune de luptă